Dosarul nr. 4-765/2025
4-25038412-12-4-24032025

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

01 iulie 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
în componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecător Tatiana Postolachi
Grefier Laura Rotari
În lipsa :
Făptuitorului Muntean Vladimir
Agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Ciocana al DP mun. Chișinău, Gumenco Eugeniu

Examinând în şedinţă publică cauza contravențională în privința lui Vladimir Muntean, născut la *****, IDNP *****, cu domiciliu în *****, învinuit în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 353 alin. (1) Cod contravențional, instanța de judecată,

C O N S T A T Ă:

La data de 17.03.2025, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Ciocana, Eugeniu Gumenco, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 496530 în privința lui Vladimir Muntean, pentru faptul că el, la data de 14.03.2025, ora 11:40, aflîndu-se pe adresa *****, a ultragiat și a opus rezistență angajatului de poliție Serghei *****.

Acțiunile lui Vladimir Muntean au fost calificate de către agentul constatator în baza art. 353 alin. (1) Cod contravențional, iar în temeiul 395 Cod contravențional, materialul contravențional a fost expediat spre examinare în instanța de judecată, conform competenței materiale.

Agentul constatator Eugeniu Gumenco, fiind citat legal prin intermediul poștei electronice, în ședința de judecată nu s-a prezentat, solicitând examinarea cauzei în lipsa sa în baza cererii din 02.06.2025.

Persoana în privința căreia a fost pornit procesul-contravențional, Vladimir Muntean, fiind citat legal, avizul de recepție a fost restituit cu mențiunea „necunoscut”.

Prin urmare, instanța potrivit art. 455 alin. (2) și (3) Cod contravențional, care prevede că, absența agentului constatator, citat în conformitate cu legislația, fără motiv întemeiat şi fără înștiințarea prealabilă a instanței, nu împiedică judecarea cauzei contravenționale și, neprezentarea în ședință a făptuitorului sau a victimei, legal citate, fără motive întemeiate, nu împiedică judecarea cauzei contravenționale, a

dispus examinarea cauzei în absența agentului constatator și a persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional.

Examinând materialele cauzei contravenționale, apreciind probele în cauza dată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificând concomitent temeinicia învinuirii aduse în raport cu probele cercetate, instanţa de judecată conchide că, vinovăția lui Vladimir Muntean a fost pe deplin demonstrată, iar acesta urmează a fi sancționat în conformitate cu prevederile art. 353 alin. (1) Cod contravențional.

În conformitate cu prevederile art. 458 alin. (1) Cod contravențional, ”*Examinînd cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: caracterul veridic al contravenţiei imputate; existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei*”.

În contextul normei enunțate, instanța de judecată stabilește că, la data de 17.03.2025, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Ciocana, Eugeniu Gumenco, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 496530 în privința lui Vladimir Muntean, pentru faptul că el, la data de 14.03.2025, ora 11:40, aflîndu-se pe adresa *****, a ultragiat și a opus rezistență angajatului de poliție Serghei *****.

Acțiunile lui Vladimir Muntean au fost calificate de către agentul constatator în baza art. 353 alin. (1) Cod contravențional, iar în temeiul 395 Cod contravențional, materialul contravențional a fost expediat spre examinare în instanța de judecată, conform competenței materiale.

Conform art. 7 Cod contravențional, *persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod*.

Potrivit art. 10 Cod contravențional, *constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională*.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod contravențional, ”*Constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare*.”

În materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. (Zilibergerg împotriva Moldovei, § 35, 1 februarie 2005; Angel împotriva României, § 52, 4 octombrie 2007 sau Ozturk împotriva Germaniei din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, persoana în privința căreia a fost pornit procesul contravențional urmează să-și probeze nevinovăția.

Astfel pentru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată va verifica legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție.

Prin urmare sub aspectul legalității procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a acestuia pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță, întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 Cod contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea într-o anumită forma „ad validitatem” a procesului-verbal cu privire la contravenție, reieşind din prevederile art. 443 Cod contravențional, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmită, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 Cod contravențional sunt impuse și prin prisma art. 445 Cod contravențional.

Concomitent, se constată că, agentul constatator a descris în conținutul actului faptele contravenționale, formulate cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite.

La fel, aspectele de timp, loc şi persoană au fost descrise suficient de clar, fiind întocmit în prezența persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional, care nu a avut careva obiecții pe marginea actului întocmit.

În consecință, instanța constată că forța probantă a procesului-verbal cu privire la contravenție nu a fost înlăturată, în privinţa căruia se atestă o prezumție de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal, instanța evidențiază că forța probantă a acestuia în cauzele contravenţionale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul (cauza Bosoni împotriva Franței, hotărârea din 7 septembrie 1999).

Concomitent, în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, însă acesta nu stabilește

reguli precise privind admisibilitatea probelor (a se vedea, de exemplu, Schenk împotriva Elveției, 12 iulie 1988, § 46 și Lhermitte împotriva Belgiei [MC], 29 noiembrie 2016, § 83), iar prin urmare, întrebarea la care trebuie să se răspundă este dacă procedura în ansamblu a avut un caracter echitabil (Svetina împotriva Sloveniei, 22 mai 2018, § 43).

Respectiv, pentru a determina dacă procedura în ansamblu a fost echitabilă, trebuie să se aibă în vedere dacă dreptul la apărare a fost respectat, iar în particular, trebuie să se examineze dacă persoanei i-a fost oferită posibilitatea de a contesta autenticitatea probelor și de a se opune utilizării acestora (a se vedea Zhang împotriva Ucrainei, 13 noiembrie 2018, § 57), condiţii care în accepţiunea instanţei au fost respectate în acest caz.

Astfel, în raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) Cod contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă inclusiv a procesului-verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, *în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză*.

Urmează de menționat că dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, rezultă cert din art. 375 alin. (1) Cod contravențional, potrivit căruia, *persoana acuzată de săvârşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod*.

În susținerea vinovăției persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional Vladimir Muntean, agentul constatator a acumulat la faza constatării contravențiilor incriminate, următoarele probe, care au fost cercetate în ședința de judecată, și anume: bonul Drager din 14.03.2025; procesele-verbale privind actele de constatare din 14.03.2025 și 17.03.2025.

Astfel, instanța reține că, probele acumulate confirmă cu certitudine că, la data de 14.03.2025, ora 11:40, aflîndu-se pe adresa *****, cet. Vladimir Muntean a ultragiat angajatul de poliție Serghei *****.

Interpretând art. 425 alin. (2) în coroborare cu art. 442 alin. (1) Cod contravențional, rezultă că procesul verbal cu privire la contravenţie face dovada cu privire la situația faptică și încadrarea în drept stabilită de agentul constatator, iar potrivit celor constatate în ședința de judecată și din materialele prezentate, faptele contravenţionale, circumstanţele cauzei, încadrarea juridică a faptelor, normele

materiale contravenţionale şi indicii calificativi ale elementelor constitutive ale contravenţiilor – nu au un caracter contradictoriu.

Astfel, instanța de judecată constată cu certitudine veridicitatea și probarea învinuirii formulate față de Vladimir Muntean, în baza probelor administrate la faza constatării faptelor contravenționale și cercetate în cadrul ședinței judiciare, iar faptele contravenţionale incriminate lui Vladimir Muntean de agentul constatator fiind corect calificate în baza art. 353 alin. (1) Cod contravențional.

În acest sens este de remarcat că în jurisprudența CtEDO s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt în principiu, contrare Convenției, iar astfel, Curtea a stabilit anterior că prezumțiile de fapt si de drept se regăsesc în orice sistem de drept şi de principiu, Convenția nu derogă de la acestea, dar în materie penală obligă statele contractante să nu depășească un prag anumit.

În special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, par. 28; Telfner împotriva Austriei, par. 16, hotărârea din 20 martie 2001).

Prin urmare, raportând împrejurările de fapt stabilite la circumstanţele de drept descrise, instanţa de judecată constată astfel că Vladimir Muntean corect şi întemeiat a fost identificat ca o persoană care a comis fapta incriminată, din care cauză şi va fi recunoscut vinovat de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 353 alin. (1) Cod contravențional.

Articolul 353 alin. (1) Cod contravențional prevede răspundere pentru – *ultragierea colaboratorului organelor de ocrotire a normelor de drept, adică jignirea premeditată a onoarei şi demnităţii procurorului, ofiţerului de urmărire penală, ofiţerului de informaţii şi securitate, angajatului cu statut special al Ministerului Afacerilor Interne, altei persoane, aflată în exerciţiul funcţiunii sau al datoriei obşteşti de asigurare a securităţii statului, de menţinere, asigurare şi restabilire a ordinii publice, de asigurare a siguranţei circulaţiei rutiere, de executare a hotărârilor instanţei de judecată şi a documentelor executorii şi de combatere a criminalităţii, exprimată prin acţiune, verbal sau în scris*, acțiuni care, se sancționează cu amendă de la 10 la 25 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 40 la 60 de ore.

La aplicarea sancţiunii contravenţionale, instanţa de judecată ţine cont de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de caracteristica persoanei, cât şi de circumstanţele atenuante şi cele agravante.

Instanța menționează în acest sens că circumstanţe care ar agrava sau atenua răspunderea lui Vladimir Muntean, nu au fost identificate.

Astfel, instanţa de judecată ajunge la concluzia că, corectarea şi reeducarea lui Vladimir Muntean este posibilă doar cu aplicarea unei sancţiuni pecuniară sub formă de amendă, a cărei mărime va fi în concordanţă cu acţiunile sale contravenţionale şi

potrivită cu gravitatea contravenţiilor săvârşite, astfel ca mărimea amenzii să fie, în mărime de 10 (zece) unităţi convenţionale.

În conformitate cu prevederile art. art. 460, 462-463 Cod contravenţional, instanţa,

A HOTĂRÂT :

Se recunoaște vinovat Vladimir Muntean, născut la *****, IDNP *****, cu domiciliu în *****, de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 353 alin. (1) Cod contravenţional, stabilindu-i pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 10 (zece) unități convenționale, ceea ce constituie suma de 500 (cinci sute) lei.

Se explică lui Vladimir Muntean că conform prevederilor art. 34 alin. (3) Cod contravențional, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoștință a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale. În acest caz, se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral.

Hotărârea este cu drept de recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani.

Președintele ședinței
Judecător Tatiana Postolachi

Copia corespunde originalului,
Judecător Tatiana Postolachi